

Edini slovenski dnevnik
- v Zedinjenih državah. -
Velja za vse leto... \$3.00
- Ima 10.000 naročnikov:

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The only Slovenian daily
- in the United States :
- Issued every day except
- Sundays and Holidays :

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

Entered as Second-Class Matter, September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under the Act of Congress of March 3, 1879.

TELEFON PISARNE: 4687 CORTLANDT.

NO. 243. — ŠTEV. 243.

NEW YORK, THURSDAY, OCTOBER 16, 1913. — ČETRTEK, 16. OKTOBRA, 1913.

VOLUME XXI. — LETNIK XXI.

"Grosser Kurfuerst" je dospel sem s stopetimi rešenimi potniki.

"REŠILI SMO VSE, KAR SMO MOGLI REŠITI", JE REKEL KAPITAN SPANGENBERG. — VSI ODLOČNO OBSOJAJO ČASTNIŠTVO IN POSADKO P ARNIKA 'CARMANIE'. — RU-DARJI IZ WESTFALSKE. — WESTFALSKA SLOVENCA NA "VOLTURNU"? — NATANČNO POROČILO KAPITANA 'VOL-TURN' INCHA.

Včeraj opoldan je dospel v newyorško pristanišče parnički "Grosser Kurfuerst" in pripeljal na krovu 105 pasažirjev, ki so se rešili z gorenega parnika "Volturn".

Pripomniti moramo, da ni med omenjenimi nobene ženske in nobenega otroka, ampak so sami možki, ki so si v obupnem boju priborili pot do rešilnih čolnov.

Rešeni so bili na videz popolnoma mirni in so vsi od prvega do zadnjega izpovedali, da ni storil kapitan "Carmanie", Barr, vsega, kar je bilo v njegovi moči. Se celo v petek zjutraj, ko je vihar že skoraj popolnoma pojednal, ni hotel spustiti v morje nobenega rešilnega čolna.

Walter Dusselbaum, tretji častnik na "Volturnu", se je izrazil, da kapitan ni dal spustiti sploh nobenega rešilnega čolna vodo. To potrjuje več pasažirjev "Grosser Kurfuerst". V noči od četrtega na petek je res divjal tak vihar, da se ni moglo misliti na rešitev, ko je pa v petek vihar pojednal, bi se vseeno lahko kaj storilo v pomoč nesrečnikov. Kapitan Barr je imel na razpolago vse rešilna sredstva, in je naravnost čudno, zakaj jih ni hotel uporabiti.

Potnikom tretjega razreda, ki so večinoma brez denarja, je prislokoila na pomoč židovska naselniška družba. Večinoma vse nesrečne je spravila v svoj dom št. 229, East, Broadway.

Na "Volturnu" se je nahajalo tudi preeč westfalskih delavcev, od katerih se jih je samo sedem rešilo. Kot so povedali nekemu časnikarskemu poročevalcu, so bili namenjeni v Kanado. Pri katastrofi so izgubili vse, ostalo jim je le nekaj razepane obleke.

Sodec po njihovih izjavah, svidale na "Volturnu" naravnost strašne razmere. Cel parnik je bil opremljen baje samo s tremi gasilnimi cevmi, pa še od teh sta bili dve popolnoma nerabni. Načrana mesta so hoteli oviti z rjhami, kar se jih pa ni posrečilo. Požar so gasili toraj samo z eno cevjo. Tega posledica je tudi, da se je moštvo malo brigalo, če se pogasi oganj ali ne.

Pri gašenju sta se posebno odlikovala nek medkrovni steward in nek pasažir tretjega razreda. Na krovu so se nahajali tudi aparati s kiskicom, toda kot se je pozneje dognalo, so bili nerabni, prazni in zaklenjeni. Ce bi imelo

Deset mrtvih vsled železniške ne-sreče.

Liverpool Anglija, 15. okt. — Deset oseb je bilo ubitih in veliko ranjenih, ko je zapeljal danes neki lokalni vlak na tukajšnji St. James postaji v ekspreznem vlaku iz Manchesterja. Nesreča se je dogodila vsled napačnih signalov, ker je bila dana lokalnemu vlaku prosta vožnja. Ekspreznemu vlaku se je malo pred postajo ustavil v nekem tunelu radi defekta na stroju in lokalni vlak je pridrvel vanj ter razbil zadnje vozove ekspreza. Popoldne so potegnili iz razvalin šest mrtvecev in prevedli v bolnično 26 oseb.

Pogajanje med Čehi in Nemci.

Dunaj, Avstrija, 15. okt. — Ju-tri zopet začeno pogajanja med Čehi in Nemci. Češki socialisti in radikalci so se izrazili, da se ne bodo udeležili konferenc. Obe stranki sta že predložili svoje za-

moštvo dovolj gasilnih priprav, bi se lahko v teku par ur preprečila katastrofa.

Podobno je bilo tudi z rešilnimi čolni. Nekdo je povedal sleden sluchaj, ki jasno kaže, kolikor se skrbi za varnost potnikov.

V preeč velikem čolnu — je pripovedoval očividec — je bilo kakih trinajst ljudi. Ravno je hotel odrinil od "Volturna", ko je skočil s krova vanj nek petnajstletni deček. Trhljeno dno v čolnu se je udalo, napravila se je odpitina in deček je izginil skoznjo v vodo. Ostali so vsi utečili.

Na "Volturnu" se je izmed moštva najbolj junaka obnašalo osobje pri strojih, ki je ostalo do zadnjega trenutka na svojem mestu. Še ko vsled grozne vročine niso mogli več opravljati službe, so prišli kurjači in strojevodje na krov. Nazaj jih je hotel pognat z nabitim revolverjem nek častnik, pa ga niso ubogali.

Od onega časa, ko je izbruhnil oganj, niso dali ljudem ničesar več za jesti. Stradati so morali preko 24 ur.

Med nemškimi westfalskimi delavci so tudi dva ali trije Slovensci našreč: Valentin Posavec, Michael Petrovič in Oton Kavol (Kafol).

Pasažir Jablonecki je imel pri sebi zeno in svojih pet otrok. Na "Grosser Kurfuerstu" je prisel sem sam, dočim so se ostali člani njegove družine rešili na druge ladje.

Na "Volturnu" je sestojala posadka večinoma iz mladih ljudi, nekaterim je bila ta pot celo prva v Ameriki.

Po mnenju nekega urednika iz Baltimore, ki je dospel sem na "Grosser Kurfuerstu" so se poselno junaško obnašali drugi častniki, tretji inženir in nek kurjač-zamorec.

Kapitan "Grosser Kurfuersta", Spangenber, je z vso odločnostjo kritiziral obnašanja "Carmanie". "Ce bi vsi storili to, kar smo storili mi — je reklo — bi zahtevala katastrofa na parniku "Volturnu", skoraj gotovo nobene človeške žrtve.

V svoji brezčeni brzovajski s parnika "Kronland" via Sable Island, je podal kapitan Inch natanceno poročilo o celi rešitvi. Stražnika na sprednjem delu ladje so našli kmalu po izbruhu ognja popoloma sežganega. Kapitan Inch je zadnji put postal parnik.

Prva francoska zračna pošta.

Villacoublay, Francija, 15. okt. Danes zjutraj ob sedmi uri je odšla od tu prva francoska zračna pošta. Zrakoplovec, poročnik André Ronin, se je dvignil od tu v zrak z 22 funtoni težkim paketom, v katerem so bila pisma, namejena za Zapadno Indijo in Centralno Ameriko. Paket je imel od dati poštnemu uradniku v St. Jülien Beycheville, odkoder naj bi se ga z avtomobilom prevedlo v pristanišče Paulliac. Pri poletu je bil navzoč poštni minister Louis Massé. Popoldne so došlo poročilo, da je dospel avijatik na svoj cilj ter oddal paket.

Pritlikavec izvršil samomor.

Chicago, Ill., 15. okt. — Ju-tri zopet začeno pogajanja med Čehi in Nemci. Češki socialisti in radikalci so se izrazili, da se ne bodo udeležili konferenc. Obe stranki sta že predložili svoje za-

moštvo dovolj gasilnih priprav, bi se lahko v teku par ur preprečila katastrofa.

Podobno je bilo tudi z rešilnimi čolni. Nekdo je povedal sleden sluchaj, ki jasno kaže, kolikor se skrbi za varnost potnikov.

V preeč velikem čolnu — je pripovedoval očividec — je bilo kakih trinajst ljudi. Ravno je hotel odrinil od "Volturna", ko je skočil s krova vanj nek petnajstletni deček. Trhljeno dno v čolnu se je udalo, napravila se je odpitina in deček je izginil skoznjo v vodo. Ostali so vsi utečili.

Na "Volturnu" se je izmed moštva najbolj junaka obnašalo osobje pri strojih, ki je ostalo do zadnjega trenutka na svojem mestu. Še ko vsled grozne vročine niso mogli več opravljati službe, so prišli kurjači in strojevodje na krov. Nazaj jih je hotel pognat z nabitim revolverjem nek častnik, pa ga niso ubogali.

Od onega časa, ko je izbruhnil oganj, niso dali ljudem ničesar več za jesti. Stradati so morali preko 24 ur.

Med nemškimi westfalskimi delavci so tudi dva ali trije Slovensci našreč: Valentin Posavec, Michael Petrovič in Oton Kavol (Kafol).

Po mnenju nekega urednika iz Baltimore, ki je dospel sem na "Grosser Kurfuerstu" so se poselno junaško obnašali drugi častniki, tretji inženir in nek kurjač-zamorec.

Kapitan "Grosser Kurfuersta", Spangenber, je z vso odločnostjo kritiziral obnašanja "Carmanie". "Ce bi vsi storili to, kar smo storili mi — je reklo — bi zahtevala katastrofa na parniku "Volturnu", skoraj gotovo nobene človeške žrtve.

V svoji brezčeni brzovajski s parnika "Kronland" via Sable Island, je podal kapitan Inch natanceno poročilo o celi rešitvi. Stražnika na sprednjem delu ladje so našli kmalu po izbruhu ognja popoloma sežganega. Kapitan Inch je zadnji put postal parnik.

Prva francoska zračna pošta.

Villacoublay, Francija, 15. okt. Danes zjutraj ob sedmi uri je odšla od tu prva francoska zračna pošta. Zrakoplovec, poročnik André Ronin, se je dvignil od tu v zrak z 22 funtoni težkim paketom, v katerem so bila pisma, namejena za Zapadno Indijo in Centralno Ameriko. Paket je imel od dati poštnemu uradniku v St. Jülien Beycheville, odkoder naj bi se ga z avtomobilom prevedlo v pristanišče Paulliac. Pri poletu je bil navzoč poštni minister Louis Massé. Popoldne so došlo poročilo, da je dospel avijatik na svoj cilj ter oddal paket.

Pritlikavec izvršil samomor.

Chicago, Ill., 15. okt. — Ju-tri zopet začeno pogajanja med Čehi in Nemci. Češki socialisti in radikalci so se izrazili, da se ne bodo udeležili konferenc. Obe stranki sta že predložili svoje za-

moštvo dovolj gasilnih priprav, bi se lahko v teku par ur preprečila katastrofa.

Podobno je bilo tudi z rešilnimi čolni. Nekdo je povedal sleden sluchaj, ki jasno kaže, kolikor se skrbi za varnost potnikov.

V preeč velikem čolnu — je pripovedoval očividec — je bilo kakih trinajst ljudi. Ravno je hotel odrinil od "Volturna", ko je skočil s krova vanj nek petnajstletni deček. Trhljeno dno v čolnu se je udalo, napravila se je odpitina in deček je izginil skoznjo v vodo. Ostali so vsi utečili.

Na "Volturnu" se je izmed moštva najbolj junaka obnašalo osobje pri strojih, ki je ostalo do zadnjega trenutka na svojem mestu. Še ko vsled grozne vročine niso mogli več opravljati službe, so prišli kurjači in strojevodje na krov. Nazaj jih je hotel pognat z nabitim revolverjem nek častnik, pa ga niso ubogali.

Od onega časa, ko je izbruhnil oganj, niso dali ljudem ničesar več za jesti. Stradati so morali preko 24 ur.

Med nemškimi westfalskimi delavci so tudi dva ali trije Slovensci našreč: Valentin Posavec, Michael Petrovič in Oton Kavol (Kafol).

Po mnenju nekega urednika iz Baltimore, ki je dospel sem na "Grosser Kurfuerstu" so se poselno junaško obnašali drugi častniki, tretji inženir in nek kurjač-zamorec.

Kapitan "Grosser Kurfuersta", Spangenber, je z vso odločnostjo kritiziral obnašanja "Carmanie". "Ce bi vsi storili to, kar smo storili mi — je reklo — bi zahtevala katastrofa na parniku "Volturnu", skoraj gotovo nobene človeške žrtve.

V svoji brezčeni brzovajski s parnika "Kronland" via Sable Island, je podal kapitan Inch natanceno poročilo o celi rešitvi. Stražnika na sprednjem delu ladje so našli kmalu po izbruhu ognja popoloma sežganega. Kapitan Inch je zadnji put postal parnik.

Prva francoska zračna pošta.

Villacoublay, Francija, 15. okt. Danes zjutraj ob sedmi uri je odšla od tu prva francoska zračna pošta. Zrakoplovec, poročnik André Ronin, se je dvignil od tu v zrak z 22 funtoni težkim paketom, v katerem so bila pisma, namejena za Zapadno Indijo in Centralno Ameriko. Paket je imel od dati poštnemu uradniku v St. Jülien Beycheville, odkoder naj bi se ga z avtomobilom prevedlo v pristanišče Paulliac. Pri poletu je bil navzoč poštni minister Louis Massé. Popoldne so došlo poročilo, da je dospel avijatik na svoj cilj ter oddal paket.

Pritlikavec izvršil samomor.

Chicago, Ill., 15. okt. — Ju-tri zopet začeno pogajanja med Čehi in Nemci. Češki socialisti in radikalci so se izrazili, da se ne bodo udeležili konferenc. Obe stranki sta že predložili svoje za-

moštvo dovolj gasilnih priprav, bi se lahko v teku par ur preprečila katastrofa.

Podobno je bilo tudi z rešilnimi čolni. Nekdo je povedal sleden sluchaj, ki jasno kaže, kolikor se skrbi za varnost potnikov.

V preeč velikem čolnu — je pripovedoval očividec — je bilo kakih trinajst ljudi. Ravno je hotel odrinil od "Volturna", ko je skočil s krova vanj nek petnajstletni deček. Trhljeno dno v čolnu se je udalo, napravila se je odpitina in deček je izginil skoznjo v vodo. Ostali so vsi utečili.

Na "Volturnu" se je izmed moštva najbolj junaka obnašalo osobje pri strojih, ki je ostalo do zadnjega trenutka na svojem mestu. Še ko vsled grozne vročine niso mogli več opravljati službe, so prišli kurjači in strojevodje na krov. Nazaj jih je hotel pognat z nabitim revolverjem nek častnik, pa ga niso ubogali.

Od onega časa, ko je izbruhnil oganj, niso dali ljudem ničesar več za jesti. Stradati so morali preko 24 ur.

Med nemškimi westfalskimi delavci so tudi dva ali trije Slovensci našreč: Valentin Posavec, Michael Petrovič in Oton Kavol (Kafol).

Po mnenju nekega urednika iz Baltimore, ki je dospel sem na "Grosser Kurfuerstu" so se poselno junaško obnašali drugi častniki, tretji inženir in nek kurjač-zamorec.

Kapitan "Grosser Kurfuersta", Spangenber, je z vso odločnostjo kritiziral obnašanja "Carmanie". "Ce bi vsi storili to, kar smo storili mi — je reklo — bi zahtevala katastrofa na parniku "Volturnu", skoraj gotovo nobene človeške žrtve.

V svoji brezčeni brzovajski s parnika "Kronland" via Sable Island, je podal kapitan Inch natanceno poročilo o celi rešitvi. Stražnika na sprednjem delu ladje so našli kmalu po izbruhu ognja popoloma sežganega. Kapitan Inch je zadnji put postal parnik.

Prva francoska zračna pošta.

Villacoublay, Francija, 15. okt. Danes zjutraj ob sedmi uri je odšla od tu prva francoska zračna pošta. Zrakoplovec, poročnik André Ronin, se je dvignil od tu v zrak z 22 funtoni težkim paketom, v katerem so bila pisma, namejena za

Izdajalec.

—o—
A. Marlinskij (A. A. Bestužev)—o—
I.

O domovina, sveta domovina! Katero sreča na svetu ne zatrepeče pri pogledu na te, katero se ne raztaje pri pihljanju tvojega zraka!

Tako je mislil Vladimir Sitekij, s togo in radostjo, ozirajo se s konja na njive, travnike, in hoste Perejaslavskie, svedoke njegove mladosti in z radovednim pogledom, kakor bi hotel skušati njegov spomin, iskal je in uigibal, katera so ona bivališča, kojih vrsovi so švigali izza gozda. Res da sedaj se mu niso zdeli več veliki kakor prej; okolina ni bila več brezmejna, toda bila je še vedno krasna in prijazna, kakor nekdaj. Naposled je šel na jezero Pleščico in stal tam z davno pozabljenimi in novimi čustvi, zamenken v krasoto prirode.

Mirno, kakor njegove otroške sanje, je ležalo pred njim v smagradnih okvirih jezera, v katerem se je zrcalilo večerno nebo, snežno-beli stene bivališč, somračno mesto in z majskim zelenjem jedva posuta hosta. Zdela se mu je, kakor da letajo čolniči ribičev po okroglastem nebnu, a utrujeni galebi so dremali na rabezenih mrežah, ali jedva zibaje se na kristalni vodni površini. Spomladni škorjanci so spremjali solnce s podnebjem in švigli v njegovih zadnjih žarkih, zlivajo svoje blagoglasno petje z žuborenjem nebrojnih potokov, hitečih v jezero. Kakor se ulega po bitki prah in dim pod dežjem, zmivajočim kri z lica zemlje, tako so legale strasti v srcu Vladimirovem. Spomin bujne mladosti, dvorna častihlepnost, hrepenje po boju in slavi, vse se je umaknilo čustvu — kesu podobnemu. Stopil je s konja, magnil se k vodi, po kateri je često ploskal v svojih mladih letih, v katerem mu je miglala sedaj preteklost kakor v prazničnem zrealu, željno jo je pil — in mir s hladom vred se je vlijal vanj kakor veletok! In vzdihnil je Vladimir ter delal:

"Ona ne trpi nič nečistega v svojem naročju in s srdom je vrže na breg. Naj ne ohranjujejo tvoji bregovi pred preganjanjem mojih sovražnikov, pred burjo življenga in najbolj pred menoij samim, kakor je nekdaj reševala tvoja voda naše prednike pred jarostjo tatarov!"

Pol nadalje je vpril Vladimir svoj pogled v stene Perejaslavja. Tam ni bilo več njegovih roditeljev; a dober spomin je stražil ob njihovih mogili in presrčni "dobrodoselj" je čakal njih na slednika na pragu prijateljev. Dolgo je še ležal na sveži travni domišljiji, ga je božala pod krihom domačega neba in spanje je padlo kakor rosa na utrujene ude popotnika — spanje, kakor šnega že dolgo ni poznalo njego, ki pice sreče.

II.

Leno se je vzdigovala jutranja megla s tihega Trubeža, a nad njo se je nevidno valilo poletenje solnce. Na nasipu Perejaslavja je gledal vojaški stražnik, oprit na sulico, na delo tesarja, kateri je popravljal leseni okrov trdnjave.

"To bruno ni za nikamor!", — je reklo tesarju: "v sredi je gnilo."

"To je tudi z Rusijo, Petrovič", — je odgovoril tesar, zabiča je z beton sekiro v les, in se del na sklad: — "Moskva, njeni sreči, je pokvarjeno, a mi trpimo to. Ona kliče carje k sebi s Poljskega, a mi: hajdi v vojsko klat se zdaj za nje, zdaj proti njim! Poljaki se šopirijo po Moskvi; rapski Sapjega oblega Trojico, a kaj je še daleč od nje do nas? Skrivico smo razsrdili Gospoda; naši časi so časi križev in težav; kdo ve, ali bodem še imel jutri svoje premoženje, svojo glavo? V hudi časih živimo, Petrovič; za carja Borisa ni bilo tako."

"Tako blago, rojak, ne bode nikomur v korist."

"Kdo živi le od danes do jutri, kaj se on briha za to, ali kmalu zrasejo rogovci mladeniči mesecu? Meni je kar tesno sedeti doma, kakor zapečnik, dočim se kolje celo menihi. Zelo zavidam svoje tovariše, kateri gredo z namšnim vojvodo Trojico na pomoč."

"Kdo pa bode tukaj vojvoda?"

"Kdo drugi nego starši knez Sitekij... Nemu je kakor pri rojstvu usojeno gospodovanje, — gleda ti kakor orel!"

"Res je, rojak res. S postavo, životnostjo, nastopom, z vsem se ti prikupi. Se jaz primem nehote za čepico, ko ga srečam. Samo jedno zlo je: o njem se širi slabava govorica. Zakaj se že bratil s Poljaki? Zakaj ga ni bilo videti v vrstah Suijskega? Slabo, ako se ni hotel pogentiti za pravčino stvar, a še slabše, ako ga niso hoteli sprejeti."

"Bratec, ne veruj vsaki govorici! Sedaj se je iznevertila rešnica in opravljanje hujše od židovskega zlata."

"Bodisi tudi tako. Toda vedi, kar se nas tiče, živi on tukaj zastonj tri leta! Kaj naj dela srčen človek v samoti, ko je Moskva oplenjena, a sveta Rusija v propadu, radi samozvanih carjev in nepoklicanih prijateljev, ko izdaljstvo in ropanje hrani iz kraja v kraj, ko sovražniki teptajo polje in požigajo mesta, oskrunjajo brate in njih ženske — na velike sramote rusko ime?"

"Morda nisi slišal, da se je čez ušeza zaljubil v Heleno Ivanovno, vojvodovo hčer?"

"Da, ali je pa on njej po misli? Knežji domači učitelj sodi, da gospod v takem nemiru ne bode praznovala svatbe, vendar pa, ako se sploh more goroviti o zaroki, pa morda s knezem Mihajlom, mlajšim bratom Sitekiga. Krasen, kakor jutranja zvezida, od brata se pa odlikuje kakor nebo od zemlje. Srce ima na jeziku, krotak je in uljeden z vsemi, zato ga pa tudi ljubijo vse, od bojara do prostaka. V času nesreče ni sedel za pečjo, ampak bil in prelival kri za carja, in odkar je bil poklican sem, se ne prilizuje krasoticam, temveč premljuje, kako bi branil naš rodni Perejaslavlj. Bog daj, da bi kneza Mihajla pustili pri nas za zasednega vojvoda!"

Tako so sodili o dveh Sitekih mnogi pametni meščani; a dočim je vabil Mihajlo k sebi ljubezni z dobrodružnostjo, spoštovanje pa s svojimi zaslugami in odkritoščnostjo, si je pridobil Vladimir. Priroda je zaznamovala njegove potese in govorjenje nečem navadnim. Po njegovem imenu niso vprašali dvakrat. Vladimirov pogled, zavit v nekako stvarnost, je izraževal hkrat smehljaj ljubezni, dobrodošlost sočutja in vprašanje radovednosti. On ni prevzel, ampak kar prešinjal srečo. On ni begal ljudij, a oddaljeval jih od sebe. Pri rajanju s krasoticami se sipale njegove oči iskri kakor kremen, in se niso vnemale same. Celo vino je izgubljalo pri njem svoje moč: ne brezpotrebna besedica, ne zaupljivo laskanje se niso izdrilo iz nepremenljivih Vladimirovih pris. Res, da se je razgrel časih tudi njegovo lice z žarom duševnega požara, a to niso bile človeške strasti; temu, ki jih je zapazil, so bile neznanje, kakor podoba zaoblacenega bliska, od katerega se vidi svit, a ne sliši grom.

Kdo ve, je li ljubezen ali jeza vznemirjala njegovo srečo, ko je njega lice sedaj gorelo v krvi, sedaj se zopet mračilo, kakor domačensko jeklo? Kdo ve, je li ošabnost vzdigovala tako visoko njegove obrvi, je li preziranje dvigalo usta? Je li visoka misel ali hudočestvo mraciča njegovo čelo? Časih je zabilo njegovo pogled kakor ogenj, a se potulini hipoma tako, da je opazovalec dvomil, je li to res videl, ali se mu je le dozdevalo. — Njegovo življenje, njegove strasti, njegovi načrti so ostali nerešena uganka.

III.

Soparna noč je razprostrala svoja krila nad perejaslavskimi holmi; nebo se je pokrilo s hudočnim oblakom; jezero miruje v svojih bregovih. Zdaj pa zdaj svigne svit žarnice brez gromenja v gasne v temni globočini voda, razsvetljujoč v obzoru glave cerkva in mestne stolpe. Pri njega sinji bliščobi se vidijo kopice oblakov, brez vetrja plavajočih. Vse je tiko in mrtvo, kakor

da priroda tuguje pred nevihto. Kdo pa je oni mladeniči, kateri v burni polnoči ne išče prenočišča, temveč se ga ogiblje? Njegov pogled se obrača z razjarjenostjo proti Perejeslavju, njegovo lice gori v jezi in zlobi. Pri hribi hoji se razpršujejo črni kodri popotnikovi, in dolgi samokresi v srebrni opravi, zataknenci na pas, žvenketajo krog držaja pri meču. Zakaj pa on ne spira, ko se vse živo krepa s pokojem? Ali ga veste peče radi prejšnega hudočevska, ali ga je nova skušnjava vzdignila z ležišča?... In že je, zapustiš pribrežno steko, daleč v gostem borovju. Po navadnem sledi prekoroka poljane — in globeje v gozdu, a gozdu mu ledeni; svit se podvoji — in vedno bolj divji in gost. — Suhe igle hrustajo pod njegovimi nogami, usahneve veje se zapestijo v njegove lase, trohneči porobki mu zagrajo pot, a potopnik s srdom lomi in ruje ključajoče veje, drzno skače čez rotata trapla borov, in vse se umika drzeču, tako da je že bližu prepovedanega holma.

Tukaj — tako se je glasila vražnja pravljica — je ubila pred več nego sto leti strela čaravnika, ko je vzdigoval s peklenščko v pomočjo zagovorjen zaklad. Brez vere je živel, brez spokornosti pognil, brez molitve so ga pogreblji, a zemlja je z grozo sprejela v svoja nedra pogubljene grešnike, da tačas se so zarečeli zbirati hudobni duhovi nad mogilo svojega ljubimca. Vsako polnoč, kakor pravijo drzni lovci, se sliši tu ploskanje perotnine, krohotanje in žvižganje. Sinji plameni letajo po zraku, grozne piskaznične švigače, čaravniki pa brodi okoli s krvavo glavo in vabi k sebi zabredlega popotnika. Pri tem šepetavem pripovedovanju na večernem počitku je zvabila drznečem groza hladne solze v oči; deklice so zatrepavale pri najmanjšem zaškrpanju oči, pri nepricankovanem tresku trske, otroci so se pa s trepetanjem stiskali k materini prsi. Že davno se je zarasa steza na mogilni holm in ne drvarjeva se kira, ne lovčev strel, ne pogled, ne veter niso prodriči v to goščavo, ograjeno s strahom. In že je dospel do poljane, ki senči holm; že je hotel stopiti na njo, kar zasilici zvonjenje, vabče menihe k večernicam. Mrzel pot je stopil na čelo predzreču: meden glas mu je vzbudil vest. Spomnil se je, kako radostno je bilo zanj vabljeno k zgodnjemu maši v jednakem polnočnem času.... Vse prejšnje se je ponovilo v njem: brezskrbnost prejšnje nedolžnosti, vera očetov, topla vera mladosti, katero je sedaj pozabil. Tačas je bila njegova duša kakor golob — sedaj je postal črnječ kakor vранa... A le trenutno so blage misli v srečih, razgretih v nasilju in ošabnosti, v srečih, se vedno pritožujejo čez usodo, katero so sami krivi, — zato je iznova silnejše zakipelo v njem maščevanje, nevolsljivost, ljubočnost.

"Ne, ne povrni se!" je vzkljuknil Vladimir, stopaje na poljanu. "Naj se boji pekla, kdor ima pekel, v sreču."

Ko je zabilo, je zagledal razdrat in z mahom pokrit križ; na travi, steknani kakor s smodčimi stopinjam, je ležala neka črepinja. Tu pa tam med sivimi, na pol strohnelimi jelkami je trepetala plašna trepetalka — drevo izdaljstva zaklada. Kakor jača se je sklonilo nebo nad to pobabileno poljanom, tiho je bilo v njej, kakor v grobu.

"Cas je" je reklo Vladimir in začel delati praznoverno zakljanjanje, trikrat se je obrnil proti solnemu in vsakodrak ponavljal klicanje hudobnega duha. "Prikaži se mi, skušnjaveč človeškega rodu!", je vzkljuknil, "stopi na ravnost pred me; jaz se ne skrivaš tam za krogli, narejenimi z mrtvo roko; brez strahu te zagledam, kakor se ti izročam brez oporoke. Pridi na pomoč onemu, kateri je služil peklu, služec samemu sebi; daj vsaj za nekolicino časa premagati one, katere sovražim, vladati nad onimi, katere ljubim! Bodti tovaris mojih načrtov, dă bodeč večno, večno moj gospodar; prikaži se — jaz sem tvoj čestilec za strašno, za grozno plačo!... Odpovem se vsemu, meni doslej svetemu in dragocenemu; kakor to črepinko potepbam z nogami vse človeščino; kateri ta pas raztržem vse vezi s sovražnikom, brez vetrja plavajočih. Vse je tiko in mrtvo, kakor

hudoben duh, kateri rajski mir žrtvuje peklu — prodaja večnost za trenotek... Prikaži se, prikaži!"

Divji odnev je ponavljal njegove klice zopet in zopet, in borovje je utihnilo, kakor da je z grozo poslušalo odpadnikov glas. Popihnil je vetrič, listje je zašumljalo — in grešniku je zaprolo sapo. Odrinil je z roko kodre s čela, da bi je ohladil; a veter je pekel njegovo lice, kakor peklenki ogenj. Zopet vse tiho. Toda neki svit je zabilo v gozdnih goščavi; vedno bliže in bliže se pomika med šumenjem vej... pogled in posluh klicatelja sta na straži, lasje mu stote pokoncu in sreču mu ledeni; svit se podvoji — in ubijalec te gugalice."

"Kdo mi stopi nasproti? kaj me ustreži?"

"Vsaka kroginja, Nehaj, knez, primerjati moči svojemu srdu. Bodisi si še tak orjak, a le mrvice smodnika — in ti si prah."

"Nizka izmišljotina! Ti pri-

merjaš hrabrega moža s strah-

petnem, močnega s šibkim;

s teboj zmagujejo brez časti, poginjajo brez slave. A jaz imam to-

varise, prijatelje. Oni se potegne-

jo za me..."

"Oni bi se skrili v boju za tvoj herbit, a v prepri ne pojdejo za teboj. Poslušaj, Vladimir! Mislim, da ti dovolj opazuješ ljudi, da je dovolj moči, da postaneš v tvojo žalost dobrotnik dobrih ljudi, kakor sem veselih hudobnih duhov s svojimi načrti. Ne prideš še... Nebo in pekel sta me zavrgla!"

V obupu, škripajo z zobmi, se

je vrgel na zemljo. Nehihtna je

hrunela, med plaho se je bliskalo, in divje krohotanje se je za-

slilo naposled nad njegovim glavo.

IV.

Mraz je sprejetel Vladimirove kosti, ko se je dotaknila neka roka njegovih pleč. V njegovem sreču je zavrela kri, in to mu je hotelo prsa kakor raztrgati, a on je ponosno vzdignil glavo in pri bliščanju, ki je razsvetljevalo nebo in zemljo, srečal se je njegov presečeni pogled z zasmehovalnim pogledom svojega prijatelja Ivana Hvorostinina, kateri je stal pred njim v ogarskem dolmanu. Gidavci so nosili še za časa Sazmovanca tačas poljsko in ogersko oblike.

"Ti bedak ti, Vladimir", mu je govoril, smeje se; "ali v sedanji časih, ko so ljudje prekanili hudiča, hočeš ga ti prevariti? Prepozno je, prijatelj, prepozno. Črti ne zaupajo več krvavim spričevalom in duševnim zakladom; in kak dobiček ima peklenček z našimi dušami sedaj, ko nas itak požre peklo zastonj s pastjo gro-

"Dobro, dobro knez! Ti se togoti kakor obsedeno ženčete pred oltarjem. Vendar se mi kar smešno zdite vi, vročekrvneži. Zabilist se v glavo, da vam mora ves svet gledati v oči, in da se priročene preseči pogled z razmerami; a ljudsko mnenje ni merodajno; toda kje so ti dobiti ljudje? Razgrevaj se, kolikor hočeš, a to ne posuši najnjenih plaščev, pojdiva rajše istak prenočišča. Jedino le prijateljstvo do tebe me je zvabilo za teboj v to nečo, ko dober gospodar ne zapodi psa za vrata, ko se volkov radi pogrejejo na lovčevem dvoru. Uh, mraz in dež, grom in vihar, kakor da se bliža sodni dan! Idiva, Vladimir, konač sta za gozdom."

"Ne, jaz hočem umreti tu."

"Umreti, da bi pustil drugim

na prostoru živeti? Ni li boljše,

kateri hrepeni po bratomoru, pa

ba. Poznam te sicer ne, knez — si li tak? Ti naj bi veroval v hudiča, ko nisi veroval v božjo resenco!"

"Tako je, Hvorostinin, — zaslužil sem, da me norci karajo rabiča, in ta čas je sedaj. Tvoja očetska zapuščina je zapravljena, tvoja slava lažniva. V Moskvi imaš sovražnika, a tu nikoli prijateljev. Tvoja prekrasna Helena ljubi drugoga in z njenim vročem je oddano vojvodsko čežlo tvojemu mlajšemu bratu in pričakuje mrvje z njegove mize... bodi drug one, blagoslavljalj mlada ročeneca, katera si hotel zadaviti s prokletstvom; štej tuje poljuhe, pestav b

Jugoslovanska

Katol. Jednota

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.

Sedež v ELY, MINNESOTA.

URADNIKI:

Predsednik IVAN GERM 507 Cherry Way or Box 57, Braddock, Pa.
Podpredsednik: IVAN PRIMOZIC, Eveleth, Minn., Box 641.
Glavni tajnik: GEO. L. BROZICH, Ely Minn., Box 424.
Pomočni tajnik: MIHAEL MRAVINEC, Omaha, Neb., 1234 So. 15th St.
Blagajnik: IVAN GOUZE, Ely Minn., Box 165.
Zaupnik: ALOJS VIRANT, Lorain, Ohio, 1700 E. 28th St.

VRHOVNI ZDRAVNIK:

Dr. MARTIN J. IVEC, Joliet, Ill., 930 No. Chicago St.

NADZORNIKI:

ALOJS KOSTELIC, Salido, Colo., Box 533.
MIHAEL KLOHUCHAR, Calumet, Mich., 115 — 7th St.
PETER SPEHAR, Kansas City, Kans., 422 No. 4th St.

POROTNIKI:

IVAN KERZISNIK, Burdine, Pa., Box 133.
FRANK GOUZE, Chisholm Minn., Box 715.
MARTIN KOCHVAR, Pueblo, Colo., 1219 Eller Ave.

Vsi dopisi naj se pošljajo na glavnega tajnika, vse denarne pošiljatve pa na glavnega blagajnika Jednote.

Društveno glasilo: "GLAS NARODA".

NOVICE IZ STARE DOMOVINE.

KRANJSKO.

Pogreb dekana, častnega kano-nika Franca Dolinara v Ribnici se je izvršil v najlepšem redu kot znak velike časti in spoštovanja, ki ga je pokojni užival v župniji in dekaniji, kakor tudi izven nje. Ob usisnici do 60 duhovnikov je pogreb vodil generalni vikar Flis. Poslovilen in pretrsljiv govor v cerkvi je govoril častni kanonik in ravnatelj semenišča dr. Josip Lesar. Zastopani so bili razni uradi: e. kr. sodišče, e. kr. okrajni šolski svet, notariat itd. Domače občine so bile zastopane po svojih odborih in so vsi nastopili v polnem številu, občine, katerih častni član je bil ranjki, po svojih deputacijah, sola po polni udeležbi učiteljstva in učencev, Orli, vse požarne brambe, Marijine družbe ter ogromne množice domačega ljudstva, kakor tudi cele dekanije. Sprevd se je s krošnjo pomikal po celi trgu v cerkev in nato na farno pokopališče v Hrovču, kjer se je truplo ljubljenega rajnika položilo k večnemu počitku. Trg je bil električno razsvetljen. Množica je glasno plakala, zlasti farani, ki jim je izguba ljubljenega in obče sploštanega duhovnega pastirja zadala največjo žalost, dekanija je izgubila z njim skrbnega dekanata, duhovni pa vzornega tovarisa in vedno ljubeznejivega sobrata.

Sporomi na Johancu. Očividec iz Vodje je pisal "Slov. Narodu", da so nevedne kmetije, katere so prisile iz daljnjih krajev, one ruje, ki so bile politite z Johanci telecijo krvjo, oprale in tisto svinjsko brozgo nabirale v steklenice in jo nesle vse srečne kot — zdravilo demov. O ubogi bolniki! Skrajni čas je res bil, da se je prislo v okom grozni sleparji, katero so uprizorili nekaterniki, da napolnijo z denarjem revnega ljudstva svoje nikdar polne žepce. Kadars je prišel kdo čudeže gledat, takoj se je Johancu zamaknila in videla vse prisleceve umrle srodonike v viseah. In te duše so potem Johanci razodele, da je za njih rešenje treba plačati 50 ali tudi 100 maš. Razume se, da so bili na take laži lahkovnimi ljudje pripravljeni prodati magari obliko raz sebe, da le pomagajo dušam svojih rajnih v nebesa. To je skandal, ki smrdi do neba!

Nima sreče pri trtu. Pred dobrimi šestimi leti je prišel enkrat v svoje trte Janez Umek iz Konca pri Dolzu in je našel okoli 80 najlepših trt porezanih. Poizvedoval je po storilev, pa seveda brez uspeha. Pozabil je bil že na to in letos pridno delal v trtu. Da je imel zase in za delave, je dal znotisiti v zidanico več vina, nekaj slame za ležišče, malo prekajene slanine, nekaj mlincev, pa tudi različno orodje, kakor žago, nož, rafijo, tehtnico, kotel in škarje. Da mu pa ni bilo dolgčas, je imel v zidanici tudi tobak. Pa glej spaka! Ali mu ne vlomi nekdo ponori dne 11. sept. ne mu pobere vso jestvino in vse orodje, pa seveda tobak tudi. Vlomil in pokvaril je vrata in naredil na njih več škode. Poklicani činitelji se za sinčaj zelo zanimajo in bi radi spoznali, če je bil v obe slučajih eden in isti storilec.

ŠTAJERSKO.

V Ameriko odrinil. Bivši tovarnar Josip Pirich v Ptaju, ki je bil zaradi križe obsojen na tri mesece, a kazni se ni prestal, je odrinil v Južno Ameriko. Razdoveden so, kaj poreče k temu njegova upnica. Ta ima terjati nad 100,000 K, ki so sicer vknjižene, a kaj, ko tovarna ne reprezentira skoraj nikake vrednosti, ali le malo. To je tudi vzrok, da upnica ni silila na prodajo, da si Pirich že več let ni plačal obresti ter so iste narasle že nad 10 tisoč kron.

Izpred porotnega sodišča. Počitki so vratila in naredil na njih več škode. Poklicani činitelji se za sinčaj zelo zanimajo in bi radi spoznali, če je bil v obe slučajih eden in isti storilec.

Vlomi in tativne. V zadnjem času so vloni in tativne kar na dnevnu, ali bolje rečeno, na nočnem redu. Kar nenadoma pridejo uzmoviči, izvijejo z drogom

da je dne 19. sept. ubila strela 43 let starega kmeta Josipa Krivega iz Bračne vasi, ko se je nahajjal v hramu pri svojem vinogradu. Zapustil je mlado vdovo in šest otrok.

Otrek se opelkel. Od Sv. Lenarta v Slov. goricah poročajo: V ruperški fari je zlezel dveletni Henrik Tomazič doma na žareč štedilnik in se na rokah in nogah strahovito opelkel. Otroka so prepeljali v mariborsko bolnišnico.

Akhol! Iz Koncie poročajo: Na okrajin cesti bližu Stranice je obležal na cesti v piganosti rudar Janez Birtosek. V tem ga je torni voz posestnika Marinška v Stranicah povozil. Birtosek je dobil zlasti po obrazu težke poškodbe.

Napad z revolverjem. Iz Kozjeva poročajo: V Dolah pri Š. Viudu je napadel neki postopač posestnico Rus z revolverjem, ker mu ni hotela dati nobene milostine. Obstrelil jo je smrtno nevarno na lev strani prs, poklepnih potem manjo in ji iztrgal dearnico. Orožniki so sedaj tega čednega patrona že prijeti.

Premesčenje. Iz Doberne odide dosedenjan po star H. Goll in se preseli v Velenje.

PRIMORSKO.

Vtihotapljenje saharina. Na Reki imajo zopet novo goljušo. Odkrili so namreč, da so zelezniški uradniki vtihotapljali v Nemčijo množine saharina, ki ni bil nikjer zacerinjen. V zadnjem času so se čudili carinski uradniki na češko-saški meji, da se je uvoz saharina naenkrat znanstno zmanjšal. Tuhtali so, kako da prihaja naenkrat samo tretjina saharina preko meje, a raztoltučiti si dejstva niso mogli, dokler se ni pojavil na Saškem rezervar za plin v vagonu. Tu so pogledali v rezervar in — bil je poln saharina, kakor tudi v osem drugih vagonih. Zaprli so blizu 60 uslužbenec.

Ostrige na Cresu. Hude plohe zadnjih dneh na otoku Cresu so povzročile mnogo hudošnikov, kateri so pri svojem izlivu morje tako razburkali in premesali, da je voda razdrala naselbine ostrig, odpavila mlade nasade in uničila sto panoga se bavečemu prebivalstvu vse nadre. Škodo cenijo na nad 10,000 K.

Krvna osveta pred poroto. Pri sedanjem porotnem zasedanju v Trstu bi bil skoro izvršen krvav zločin. Dne 26. sept. je stal pred sodiščem dminar Hermenigild Maškus, ki ga tozi državno pravdinstvo, da je z nožem zaklal nekega Viktorja Jannika. Makus je zločin in vse zanikal. Vsled tega je prišlo med razpravo večkrat do burnih prizorov; višek je pa dosegla strast, ko je skočil brat utuge Jannika z nožem nad toženco in ga hotel zaklati. Bilo je to ravno koncem razprave, ki je bila prekinjena, in izredno srečen slučaj je nanesel, da je Makus ušel gotovi smrti. Jannika so zaprla.

Učinek naredi tržaškega cesarskega namestnika. Predsedstva gospodarskih zvez v Milanu so imela dne 26. sept. zvečer zborovanje, da zavzamejo stališče napram naredbam tržaškega cesarskega namestnika. Sprejeli so rezolucijo, v kateri so se udeležniki obvezali, da bodo začeli uvajati, če se bo tržaška občina v resnicu prisilila, da izvede te naredbe, v znak protesta po vsej Italiji energično bojkotno gibanje proti avstrijskim produktom. Nastopali bodo za to, da avstrijske tvrdke izločijo iz javnih natečajev v Italiji.

Dalmatinska roparja iz Male Azije. Lloydov parnič "Bukovina" je pripeljal iz Smirne v Trst Dalmatinca Marka Hajdiča in Manoila Kraljeviča. Oba moža, ki sta kriva poizkušenega umora in izvršenega ropa, je spremljal konzularni kavas, na krovu pa ju je sprejela policija.

KOROŠKO.

Umrla je v Pliberku dne 25. sept. Terezija Kočnik, rojena Pinter.

Pézar. Iz Grebinja poročajo: Pred par dnevi je v hiši tukajšnjega gostilničarja in trgovca Josipa Ofnerja izbruhnil ogenj, ki je vpepel hišo in gospodarsko poslopje.

Sluga ukradel častnika. Iz Celovca poročajo: Nadporočnik Kiau je dne 27. sept. ukradel njegov sluga večjo sveto denarja. Tat, ki je ravno ta dan odslužil vojaško službo, je pobegnil. Pred tem pa je še v nekem bančnem zavodu izmenjal več zlatnikov.

Strela. Iz Bilejskega poročajo,

Razstava sadja. Iz Volšperka se poroča: Razstava sadja, ki se nahaja v Labodski dolini, otvorijo 11. oktobra v Volšpergu. Razstava bo trajala do 14. oktobra.

Nesreča z revolverjem. Delavec J. Krivograd je kupil revolver in ga kazal na Suhem vrhu svoji obletni in svojem nastavku. Krivograd ni vedel, da je samokres na basan. Naenkrat se je ta sproščil in zadeval na rokah in nogah strahovito z revolverjem. Otroka so prepeljali v mariborsko bolnišnico.

Akhol! Iz Koncie poročajo: Na okrajin cesti bližu Stranice je obležal na cesti v piganosti rudar Janez Birtosek. V tem ga je torni voz posestnika Marinška v Stranicah povozil. Birtosek je dobil zlasti po obrazu težke poškodbe.

Napad z revolverjem. Iz Kozjeva poročajo: V Dolah pri Š. Viudu je napadel neki postopač posestnico Rus z revolverjem, ker mu ni hotela dati nobene milostine. Obstrelil jo je smrtno nevarno na lev strani prs, poklepnih potem manjo in ji iztrgal dearnico. Orožniki so sedaj tega čednega patrona že prijeti.

Premesčenje. Iz Doberne odide dosedenjan po star H. Goll in se preseli v Velenje.

KRETANJE PARNIKOV
KEDAJ ODPLUJEJO IZ NEW YORKA

PARNIK ODPLUJE

PARNIK	ODPLUJE
Kaiser Wilh. II.	oct. 21 Bremen
Rotterdam	21 Rotterdam
La Provence	22 Havre
Floride	22 Havre
Argentina	22 Trst - Fiume
Kroonland	22 Antwerpen
Cedric	23 Liverpool
Amerika	23 Hamburg
G. Kurfuerst	23 Bremen
St. Louis	24 Southampton
Graf Waldersee	25 Havre
Olympic (nov.)	28 Southampton
König Wilh.	28 Bremen
Potsdam	28 Rotterdam
Finland	29 Antwerpen
Martha Washington	29 Prst-Fiume
France	30 Liverpool
Fr. d. Grossen	30 Southampton
Baltic	1 Hamburg
Philadelphia	1 Havre
Imperator	1 Bremen
La Touraine	1 Bremen
George Wash.	1 Bremen

Glede cene za parobrodne liste in vsa druga pojasnila obrnite se na:

Frank Sakser,
82 Cortlandt St., New York City.

Cena vožnja

—
Parnik od Austro-American proge

"ARGENTINA"
odpluje dne 22. oktobra 1913.
Vožnja stane iz New Yorka do:
Trsta in Reke \$34.00
Ljubljane 35.18
Zagreba 35.08
Vožnje listke je dobiti pri

FRANK SAKSER,
82 Cortlandt St., New York City.

PROŠNJA.

Podpisana sem bila obveščena lanskoto leto po svaku Florijanu Prošt, Box 117, Imperial, Pa., da je umrl mož Frank Flor v Wendel, Edna No. 2, Pa., ter da je bil zavarovan pri neki zavarovalni družbi za večjo svoto. Isto mi je tudi poročal rojak g. Frank Wozelj, Box 92, Claridge, Pa.

Zapuščena voda s šestimi otroki se nahajajo v najžalostnejšem stanju, ker sem brez vseh dohodkov, poleg tega pa boleham, da niti za svojo potrebo ne morem zaslužiti, kaj šele za otroke! Tem potom prosim cenjene rojake, ako kedov se v kaj o mojem počujem možu in če je bil res zavarovan, da mi naznani. Meni bi bilo mnogo pomagan.

Franciška Flor,
Zagorje ob Savi št. 45,
Austria.

PROŠNJA.

Rojak Jakob Vertin, kateri se nahaja že več let v bolnišnici državnih zavor na Deve Lodge, Mont., prizadet od mrtvouda na lev strani, upa biti v kratkem pomilovan po governjeru v Helena, Mont. Radi njegove bolezni ne bode nikdar več mogel hoditi. Je brez denarja in vseake pomoči. Zato se obrača do svojih rojakov s ponižno prošnjo, da mu vsak po svoji moći pomagamo vsaj toliko, da si nabavi voziček, s katerim se bodo mogeli voziti od hiše do hiš zadnjene ure svojega obupnega življenja. Tak voziček stane okrog \$100. Torej že naberemo v 100 slovenskih naselbinah po \$1, smo mu pomagali in nam se pa nč ne pozna. Rojaki, usmilimo se revere, kateri je že preveč preprečil za svoj nepremičen greh. Vsak najmanjši dar bo hvaležno sprejet. Darove pošljajte na uredništvo Glas Naroda.

Rudolf Peher,
P. O. Box 135, Carona, Kan.

Koledar za leto 1914

se že marljivo tiska in bode letos obširnejši nego je bil dosedaj Obsežal bode razne zanimive kratke povesti, obilo slik in drugih zanimivosti. Cena mu bode kakor dosedaj 30 centov s pošto vred.

Upravnštvo Glas Naroda.

Rad bi izvedel za naslov JOSIPA

ADAMEC, po domače Oklukar.

Naj se oglaši pri meni brez vse skrbi, dokler je še čas.

Louis Recher, R.

Skrivnosti Pariza.

Slika iz nižin življenja.

Spisal Eugene Sue. — Za "Glas Naroda" pripeljal J. T.

(Nadaljevanje.)

— No, stvar je jasna. pride predpust, mladeničem zmankajo dejanja. Kje naj ga išče, če ne pri teti? In gospa v drugem nadstropju je dobra ženska; ne dela nbenih izkaznje, nobenih potrdil ampan — da na človeka kar da. Ce ji prinesete tri franke vredno srajco, Vam posodi dvajset sou nanoj. Po osmih dñih morate prineseti dvajset sou, pa je srajca Vaša, če ne, jo obdrži. To je popolnoma enostavno, kaj ne?

— Sač je res; zdi se mi, da so zastavljalnice prepovedane.

— Hahaha! — Se je zakrohalata baba. — Ali prihajate s kmetov, mladi gospod? Toda ne zamerite: z Vami govorim kot da bi bila Vaša mati.

— V resniči ste dobri.

— Sveda, je prepovedano, toda če bi se samo tisto, delalo, kar ni prepovedano, bi moral držati človek vedno roke križem. Mati Burette nič ne zapisiše in ne da nobenega potrdila; odkod naj se potem vzamejo dokazi! Vi ne veste, kaj ima vse v svojem stanovanju. Zadnjice je posodila na nekega papagaja, ki kriči, kot da bi bil obseden.

— Na papagaja? Koliko je dala nanj?

— K njiju je prišla madama Herbelot in prinesla papagaja. — Deset frankov Vam dan na živino — ji je rekla vedeževalka — in ē mi prinesete v teku osmih dni dvajset frankov, bo papagaj Vas.

— Deset frankov ste hoteli reči.

— In deset "rankov obresti; vedno okroglo število. Ce ne bom delila dvajset frankov, mu bom dala petršiljeve salate zmešane z arzenikom. — Poznala jo je dobro in po osmih dñih je imela dvajset frankov.

— Ali ima mati Burette še kako drugo opravilo?

— Ne, nicesar drugega nima. Kaj se pa dela v njeni stranski sobici, kamor nima razen Rdeče Roke in neke stare babe, Sovine imenovane, nikdo dostopa, nikdo ne ve.

Rudolf je začuden pogledal.

— To je čudno ime — Sova, kaj ne?

— Da. Ali pride ta ženska večkrat sem?

— Po šestih tednih sem jo včeraj vprvič videla; nekoliko je řepala.

— In kaj je hotela pri vedeževalki?

— Ne vem. Pod pazduho vedno prinese mal zavojs, odide pa brez njega.

— Kaj bi bilo v teh zavojih?

— Niti slutiti ne morem. Ta trojica mora biti s samim hudičem v zvezi. Iz one male sobice smrdi po zveplu, oglu in cinu. Gospod Bradamanti, ki stanuje v tretjem nadstropju je rekel, da je baba čarovnica. Učen mož je gospod Bradamanti. Baje je Italjan, francosko po tako dobro govorji kakor Vi. In kako razume svojo obrt. Ce imate šest gnilih zob, Vam jih izruje pet popolnoma brezplačno samo za šestega morate plačati.

— Zelo velikodušno.

— Prodaja tudi dobro vodo zoper izpadanje las, očesne bolezni in kurja očesa. Ta voda ojači želodec in preganja podgane, da je veselje.

— Voda, dobra za želodec, preganja podgane? — Malo čudno se mi dozdeva.

— Kaj bo čudno? Kar je za človeka zdravo, jestrup za živali.

— Prav madama Pipelet, popolnoma pravilno; na to še pomislil nisem.

— Vodo dela iz želišč katere je zbral na Libanonu in v Ameriki; iz Amerike je pripeljal tudi konja, ki je pisan kot tiger. Vi bi videli, kako zna ta človek jahati. Kakor Judež lškarjot je v svoji rdeči bradi. Konja mu krimi Hromec, sin Rdeče Roke.

— To je gotovo dobra služba za tako mladega fanta.

— Oče ga je sklenil strogo vzgoriti, ker se boji, da bi slednji ne umrl na morišču. In gospod Bradamanti je oster mož. Nekateri niso priopovedujejo, toda ne — človeku kar lasje stopijo pri tem po koncu. Alfred pravi, da bi moral takoj na galejo, če bi bila resnica —

— Kaj mislite?

— Ne upam si povediti.

— Pa ne govoriva o tem.

— Sram me je govoriti o tem z mladim gospodom.

— Pustiva, pustiva, madama Pipelet.

— Ker pridelete k nam na stanovanje morate vedeti, da je vse skupaj laž. Ce slišite kaj takega, bi se ga mogoče bali.

— Govorite.

— Pravijo, da će napravi mlado dekle kako neumnost — in če se boji posledic — saj veste kaj mislim —

— No?

— Ne morem z besedo na dan.

— No, kaj vendar?

— Ne, ne gre — in nazadnje še res ni —

— Le govorite.

— Ljudje se lažijo —

— Nič ne škodi.

— Hudobni jeziki —

— Toda —

— Ljudje, ki zavidajo Cezarja zaradi njegovega tigrastega kočna —

— Kaj pravijo ljudje?

— Sram me je.

— V kakšnem razmerju more stati mlado dekle, ki se je pregršilo, z mazačem?

— Jaz ne trdim, da bi bila resnica.

— Za božjo voljo, govorite vendar! — je vzkliknil Rudolf ne-potresljivo.

— Mladi gospod — je nadaljevala baba svečano — prispešite pri svoji časti, da ne hoste povedali nikomur.

— Ko bom slišal, bom rekel da ali ne.

— Tega Vam ne izdam zaradi onih šestero frankov, ki ste mi jih obljudili.

— Lepo —

— Ampak ker mislim, da se zanesete name.

— Prav —

— In ker hočem braniti gospoda Bradamantija pred lažmi.

— Vaš namen je izborni; toraj!

— Pravijo — pa se ne sme izvedeti —

— Seveda ne, saj se ne bo.

— Pa zopet ne morem nadaljevati. Počakajte, povedala Vam bom na uho. — Ali nisem otročja?

Starka je zaščetala Rudolfa par besed na uho; Rudolf se je strezel.

— To je grozno! — je rekel in vstal.

— Moj Bog! Moj Bog! — je govoril sam s seboj — ali so mogli taki zločini?

Vratarica ni slišala tega vzklica in je klepetala naprej:

— Kaj ne, kaka obrekovanja so to? Mož, ki je ozdravil Alfreda, težko bolnega na revmatizmu, mož, ki je pripeljal z Libanona pisane konja, mož, ki pet zob zastonj izdere, mož, ki tako redno plača svojo najemnino! Ne vrjamem, ne morem vrjeti.

Rudolf se ni zmenil veliko za jeno gobezdanje, mislil je na pismo, naslovljeno na sleparja in na solze, ki so omočile naslov.

— V teh solzah je videl grozno drama.

— Alfred prihaja — se je oglašla Pipeletova — tudi on Vam bo lahko zagotovil, da so vse govorice neopravičene.

(Dalej prihodnjič.)

Cenik knjig,

katera se dobe v zalogi

Slovenic Publishing Company

82 Cortlandt St., New York, N. Y.

MOLITVENIKI:

DUSNA PASA, verzana	\$—.50
— zlasti preko v usnje vezano	— .50
Marija Vrhovina v usnje vezano	— .50
RAJSKI GLASOVI	— .50
Rajski Glasovi v usnje vezano	— .50
Sv. URA, elegantno vezano	— .50
Sv. URA v slojeno kost vezano	— .50
SKRBI ZA DUŠO, elegantno vezano	— .50
SKRBI ZA DUŠO v slojeno kost vezano	— .50
VRTEC NEBEŠKI, v platno vezano	— .50
EVANGELIJSKA ZAKLADNICA	— .50

POUČNE KNJIGE:

Abecednik slovenski	— .50
Ahnov nemško angleški tolmač	— .50
Angleščina brez učitelja	— .50
Angl. slov. in slov. angl. slovar	— .50
Dobra kuharica	— .50
Dobričevnik, vezan	— .50
Domači zdravzdravnik	— .50
Hlitr radun	— .50
Katekizem mal	— .50
Malta pesmarica	— .50
Navodilo za spisovanje raznih pisem	— .50
Nemščina brez učitelja	— .50
Novi domovinski zakonik	— .50
Odvetniška tarifa	— .50
Pesmarica, nagrobnice	— .50
Poleđinstvo	— .50
Poplinski načok o čebelarstvu	— .50
Pravni zveznik	— .50
Rokničnik	— .50
Ročni slovensko-nemški slovar	— .50
Schimpffov nemško-slovenski slovar	— .50
Slovar slov. nemški (Janetič - Bartel) nova izdaja	— .50
Slovar nemško-slovenski (Janetič - Bartel) nova izdaja	— .50
Slovensko-angleška slovница	— .50
Slovenska slovница	— .50
Slovenska pesmarica, I. in II. svetek	— .50
Spesnik Ujhajški pisem	— .50
Spretna kuharica	— .50
Srednji katekizem	— .50
Trtna uš in trtoreja	— .50
Umlna živinoreja	— .50
Umlni knetovalce	— .50
Veliki katekizem	— .50
Vodilni listi	— .50
Zbirka domaćih zdravil	— .50
Zgodbe sv. plemena	— .50
Zdroben, narodne pesmi, vezano, 1. 2. 3. in 4. zvezek vsake po	— .50

ZABAVNE IN RAZNE DRUGE KNJIGE:

Andrej Ho